

CvB.VO/HBO.2007.005-U.2007.004.

Beëindiging dienstverband wegens plichtsverzuim c.g ongepaste relatie van docent met (ex)leerlinge

Verweerster heeft dat zijn arbeidsovereenkomst wordt opgezegd primair wegens plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.5, aanhef en onder a, , subsidiair wegens gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 4.a.5, aanhef en onder i van de geldende CAO.

De Commissie vernietigt het besluit genomen wegens plichtsverzuim, daar de veroordeling door de rechtbank van appellant nog niet onherroepelijk is. De Commissie verwerpt het beroep ten aanzien van de gewichtige omstandigheden. Een schoolbestuur moet – ook gelet op de algemene uitwerking naar docentencorps, ouders en leerlingen - een onvoorwaardelijk vertrouwen hebben in een docent. Naar het oordeel van de Commissie kon verweerster zich in redelijkheid op het standpunt stellen, dat zij daarvan ten opzichte van appellant niet meer kon uitgaan.

Uitspraak op het beroep van

*** te *** (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting voor Protestants Christelijk Voortgezet Onderwijs ***, zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 30 januari 2007 heeft J, voorzitter van de centrale directie van de van verweerster uitgaande *M*, appellant namens verweerster medegedeeld, dat zijn arbeidsovereenkomst wordt opgezegd primair wegens plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.5, aanhef en onder a, van de geldende CAO, subsidiair wegens gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 4.a.5, aanhef en onder i, van de CAO. Met inachtneming van de opzeggingstermijn eindigt het dienstverband per 1 mei 2007.

1.2 Bij brief gedateerd 8 maart 2007, blijkt het poststempel verzonden op 9 maart 2007, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld.

1.3 Verweerster heeft bij schrijven van 26 maart 2007 van zijn gemachtigde mr. J.A. Keijser, werkzaam bij de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs te Voorburg, een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 20 juni 2007 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant in persoon, bijgestaan door zijn echtgenote, mevrouw C.***, en verweerster bij monde van mr. G.A. Schoonderbeek, advocaat te Arnhem, alsmede van R., lid van de centrale directie van verweerster.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellant.

Samengevat komt het standpunt van appellant, zoals verwoord in zijn beroepschrift en ter zitting nader toegelicht, neer op het volgende.

2.1.1 Verweerster heeft ten onrechte het ontslag gemotiveerd door te verwijzen naar het vonnis van de rechtbank. Appellant heeft in die procedure alle aantijgingen van ontuchtige handelingen door de bewuste leerlinge ten stelligste ontkend en heeft dan ook hoger beroep ingesteld. Appellant beschikt thans over stukken, waaruit blijkt dat de beweerde feiten hebben plaatsgevonden nadat de leerlinge

de school heeft verlaten. Hij is van mening, dat verweerster het hoger beroep had moeten afwachten, gelet op het bepaalde in artikel 4.a.5, onder f, van de geldende CAO.

2.1.2 Op de door verweerster aan het ontslag ten grondslag gelegde feiten heeft appelland als volgt gereageerd:

- wederzijdse bezoeken thuis: de leerlinge is enkele keren ongevraagd bij appelland op bezoek geweest, maar werd daarbij altijd vergezeld door een andere persoon. Op verzoek van de ouders heeft appelland haar een aantal keren bezocht. Haar ouders waren daarbij aanwezig. Gesproken werd daarbij onder meer over de vorderingen van de leerlinge. Dergelijke huisbezoeken zijn normaal in het onderwijs.

- fietstochten: tijdens de schoolperiode heeft appelland twee keer aan een fietstocht deel genomen, met collega-docenten en leerlingen, waaronder de bewuste leerlinge.

- bijhouden van de menstruatiecyclus: appelland erkent dat hij de menstruatiecyclus van de leerlinge heeft bijgehouden. Dit is echter gebeurd toen zij de school al had verlaten. Hij deed dit om haar te beschermen als zij uit ging met jongens, in die zin dat hij dan kon zeggen wanneer zij moest oppassen.

- hulp bij abortus: appelland is met de leerlinge mee geweest naar een abortuskliniek. Dit was ook nadat de leerlinge de school had verlaten. Appelland had hiervoor vrij gevraagd en gekregen van de directeur van de school. Hij heeft geen geldelijke steun verleend.

2.1.3 Gelet op het vorenstaande kan geen sprake zijn van onprofessioneel gedrag en het niet in acht nemen van voldoende distantie. Appelland bestrijdt niet dat hij een vertrouwensband met de leerlinge had, maar die is inherent aan het docentschap.

2.1.4 Appelland begrijpt niet de opmerking van verweerster, dat zijn gedrag thans nog effect heeft op zijn positie op de school. Hij ontvangt vele steunbetuigingen, welke ook een gevoel van ongeloof van betrokkenen bevatten over de door verweerster aan appelland verweten gedragingen.

2.1.5 Gelet op zijn lange, onberispelijke staat van dienst van 23 jaar in het onderwijs is het aangezegde ontslag onredelijk, waarbij nog komt dat verweerster de betaling van salaris ook heeft gestaakt. Dat laatste besluit is echter door de rechter teruggedraaid. Van verweerster had mogen worden verwacht, dat zij een docent met een lange staat van dienst in bescherming zou hebben genomen tegen de beschuldigingen van een (ex)-leerlinge.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 Het standpunt van verweerster, zoals neergelegd in het bestreden besluit, komt op het volgende neer.

2.2.1.1 Voor verweerster staat vast, dat appelland in de periode dat de bewuste leerlinge op school zat, onvoldoende distantie tot haar in acht heeft genomen. Appelland heeft zichzelf een begeleidingstaak aangemeten, waarbij sprake was van wederzijdse bezoeken thuis, gezamenlijke fietstochten, etc. Daarmee heeft hij de grenzen van zijn professionele taak verre overschreden. Verweerster heeft daarbij ook gewezen op het bijhouden van de menstruatiecyclus van de leerlinge alsmede hulp en (geldelijke) steun bij een abortus.

2.2.1.2 Het verweer van appelland, dat de affaire tussen hem en de leerlinge inmiddels tien jaar geleden is, en het feit, dat hij verder een onberispelijke staat van dienst heeft, is door verweerster bij de besluitvorming meegewogen. Verweerster is echter van mening, dat de relatie nog steeds betekenis heeft, en wel om twee redenen. In de eerste plaats heeft appelland onvoldoende blijke gegeven dat hij indertijd voldoende professionele distantie tot een minderjarige leerlinge heeft bewaard. In de tweede plaats heeft zijn gedrag ook thans nog effect op zijn positie binnen de school. Verweerster kan het naar leerlingen, ouders en personeelsleden onmogelijk verantwoorden dat appelland in dienst blijft en gewoon zijn functie vervult. Handhaving van appelland zou – ongeacht de afloop van het hoger beroep tegen het strafvonnis – bijzonder schadelijk zijn voor de school casu quo een andere school van verweerster waarheen appelland zou worden overgeplaatst. De steun van collega's heeft volgens verweerster betrekking op de moeilijke situatie waarin appelland verkeert,

en niet op zijn toekomstperspectief binnen de school. Er is binnen de school en bij verweerster geen vertrouwen dat een mogelijke vrijspraak daarin verandering zal brengen.

2.2.1.3 Gelet op het vorenstaande heeft verweerster de arbeidsovereenkomst met appellant opgezegd primair wegens plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.5, aanhef en sub a, juncto artikel 4.a.7, tweede lid van de CAO, en subsidiair wegens gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten, een en ander als bedoeld in artikel 4.a.5, aanhef en sub i, van de CAO..

2.2.2 In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerster nog het volgende aangevoerd, in de woorden van de Commissie kort samengevat.

2.2.2.1 De veroordeling door de rechtbank bij vonnis van 11 december 2006 heeft betrekking op het plegen van ontuchtige handelingen met een leerlinge in de leeftijd tussen 12 en 16 jaar. In die periode was de leerlinge ingeschreven op de school, waar appellant docent lichamelijke opvoeding was. Verweerster betwist dat de verstandhouding tussen appellant en de leerlinge normaal was. Het feit, dat de leerlinge aangifte heeft gedaan, wijst veeleer op het tegendeel. Tegen die achtergrond betekent een dergelijke vertrouwensband en buitenschoolse activiteiten dat sprake was van een verstandhouding waarvan een gymnastiekdocent zich jegens een minderjarige, kwetsbare leerlinge had dienen te onthouden. Een dergelijk gedrag moet worden aangemerkt als plichtsverzuim. Verweerster heeft ook nog gewezen op het mailverkeer van appellant met de leerlinge.

2.2.2.2 Verweerster benadrukt, dat appellant niet is ontslagen op grond van een strafrechtelijke veroordeling als bedoeld in artikel 4.a.5, onder f, van de toepasselijke CAO, maar omdat zijn gedrag – los van een strafrechtelijke kwalificatie – is aan te merken als plichtsverzuim, en subsidiair als een gedrag dat het in verband met de belangen van het onderwijs en de school onmogelijk maakt het dienstverband voort te zetten. Verweerster heeft in dit verband ook gewezen op de door appellant erkende feiten, zoals het bijhouden van de menstruatiecyclus van de leerlinge, ook al is dat na de schooltijd van de leerlinge gebeurd. Dergelijk gedrag is niet gepast voor een leraar richting zijn ex-leerlinge.

3. De toepasselijke voorschriften.

Ingevolge artikel 13, eerste lid, van de toepasselijke CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO) kan de werknemer in beroep gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten tegen in dit artikellid limitatief genoemde door de werkgever genomen besluiten.

In deze zaak is van belang het in artikel 13, eerste lid, onder c, van de CAO genoemde besluit, te weten: ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken.

Ingevolge het bepaalde in artikel 4.a.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het beëindigen van een dienstverband voor onbepaalde tijd door opzegging.

Op grond van artikel 4.a.5, aanhef en onder a, f, en i, van de CAO (voor zover hier van belang) kan opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd plaatsvinden op grond van

- a. plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.7, tweede lid,
- f. een onherroepelijk geworden vonnis waarbij de werknemer is veroordeeld tot vrijheidsstraf wegens een misdrijf,
- i. andere met name genoemde gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

Ingevolge artikel 4.a.7, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO kan de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan een plichtsverzuim schuldig maakt, tot ontslag besluiten.

Blijkens het bepaalde in artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Het bestreden besluit strekt tot het opzeggen van het dienstverband van appellant per 1 mei 2007 op grond van het bepaalde in artikel 4.a.5, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO, subsidiair artikel 4.a.5, eerste lid, aanhef en onder i, van de CAO.

4.2 Bij vonnis van de meervoudige kamer van de Rechtbank te Utrecht van 11 december 2006 (LJN AZ4148) is appellant veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van 18 maanden wegens het plegen van ontuchtige handelingen buiten echt, met iemand, die de leeftijd van twaalf jaren maar nog niet die van zestien jaren heeft bereikt. Tegen dit vonnis heeft appellant hoger beroep ingesteld.

4.3 Verweerster heeft het ontslag primair gegrond op artikel 4.a.5, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO, te weten plichtsverzuim. Als motivering heeft zij daarbij hoofdzakelijk verwezen naar feiten waarvoor hij is veroordeeld bij genoemd vonnis van 11 december 2006.

4.4 De Commissie stelt echter vast, dat dit vonnis niet onherroepelijk is, omdat appellant daartegen hoger beroep heeft ingesteld. Hij heeft een aantal door de rechtbank bewezen verklaarde feiten uitdrukkelijk ontkend. Voorts heeft hij gesteld, dat de contacten met de leerlinge hebben plaatsgevonden met medeweten van de ouders dan wel dat er andere personen bij aanwezig waren, terwijl een aantal van de verweten gedragingen hebben plaatsgevonden nadat de leerlinge de school had verlaten, zoals de aanwezigheid van appellant bij een abortus, die bij de leerlinge is uitgevoerd. Ter zitting heeft appellant een verklaring van de abortuskliniek overgelegd, op grond waarvan voor de Commissie is komen vast te staan, dat deze abortus heeft plaatsgevonden nadat de leerlinge haar schoolopleiding had voltooid en dat de zwangerschap ook niet is ontstaan tijdens haar schoolperiode. Bovendien heeft verweerster niet weersproken, dat appellant voor deze gelegenheid onder opgave van reden verlof had gevraagd en gekregen van de toenmalige directeur van de school. Inzake het emailverkeer beschikt de Commissie alleen over de uit het meergenoemde vonnis blijkende erkenning van appellant, dat een aan de leerlinge gericht emailbericht met de tekst "Ik houd van je; ik heb zin in je." was bedoeld als een grapje. Los van het vonnis heeft verweerster geen enkel stuk inzake emailverkeer overgelegd.

4.5 Gelet op het hiervoor onder 4.4 overwogene is de Commissie van oordeel, dat het gestelde plichtsverzuim niet kan worden gegrond op in het strafvonnis bewezen verklaarde feiten en dat verweerster daarbuiten onvoldoende heeft aangevoerd dat in dit stadium een ontslag wegens plichtsverzuim rechtvaardigt. In zoverre kan het bestreden besluit niet in stand blijven en komt het in aanmerking om te worden vernietigd.

4.6 Ten aanzien van de subsidiaire ontslaggrond overweegt de Commissie het volgende. Vast staat, dat er op de school en onder de ouders grote opschudding is ontstaan naar aanleiding van de veroordeling van appellant. Hij heeft weliswaar een aantal feiten waarvoor hij is veroordeeld, ontkend en de mogelijkheid bestaat, dat hij in hoger beroep geheel of gedeeltelijk wordt vrijgesproken, maar dat neemt de onrust op de school niet weg. Aan een van de noodzakelijke voorwaarden voor een vruchtbaar functioneren van appellant is derhalve niet meer voldaan. Daar komt bij, dat door appellant

wel erkende feiten (zoals het bijhouden van de menstruatiecyclus van een (ex-)leerlinge en de tekst van een emailbericht) twijfel doen rijzen of appellant steeds een juiste houding tot zijn leerlingen in acht weet te nemen. Een schoolbestuur moet – ook gelet op de algemene uitwerking naar docentencorps, ouders en leerlingen - op dat punt een onvoorwaardelijk vertrouwen hebben in een docent. Naar het oordeel van de Commissie kon verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen, dat zij daarvan ten opzichte van appellant niet meer kon uitgaan. en dat zij mitsdien voorzetting van het dienstverband met het oog op de belangen van het onderwijs uitgesloten kon achten. Voor zover het bij het bestreden besluit aangezegde ontslag derhalve is gegrond op het bepaalde in artikel 4.a.5, eerste lid, aanhef en onder i, van de CAO, kan het ontslag daardoor worden gedragen. In zoverre dient het beroep dan ook te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie:

- vernietigt het bestreden besluit voor zover het is gegrond op het bepaalde in artikel 4.a.5, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO-VO 2006-2007;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Aldus vastgesteld op 25 juni 2007 te 's Gravenhage door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, mr. J. Douwes, mr. B.J. van der Net, mr. S.K. Welbedacht en mr. W.A. Zwijnenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier, voornoemd.